

України: наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України; та у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

У березні - квітні 2014 року в місті Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки окупаційної влади, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у місті Донецьку видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой Народной Республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «Донецької Народної Республіки» (далі - «ДНР») та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною владою Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські («органи державної влади ДНР») та силові органи.

При цьому кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та

Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями.

Резолюцією ПАРС № 2133 (2016) від 12.10.2016 «Засоби правового захисту від порушень прав людини на українських територіях, що знаходяться поза контролем української влади» визнано, що «ДНР» створена та підтримується, а також перебуває під ефективним контролем РФ. При цьому, вона не має жодної легітимності ані за правом України, ані за міжнародним правом. Це стосується всіх їхніх «установ», включаючи «суди», створені владою de facto/фактичною владою.

Проводячи активну підривну діяльність проти України, яка виражається в окупації території України, що триває до теперішнього часу, РФ утворила на тимчасово окупованій частині Донецької області з числа представників політичного блоку «ДНР» органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018 є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Зокрема, починаючи з 07.04.2014, Російською Федерацією тимчасово окуповано територію міста Донецька.

Представниками Російської Федерації на тимчасово окупованій території Донецької області створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російською Федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України та псевдоправоохоронні органи, включаючи судову систему.

На учасників судової системи «ДНР» відповідно до задаєть розробленого плану злочинних дій, в тому числі покладаються наступні обов'язки:

- створення органів судової влади незаконного державного утворення «ДНР» та організація їх діяльності;
- видання нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів судової влади «ДНР»;
- здійснення судочинства, непередбаченими законодавством України судовими органами «ДНР».

Постановою незаконно утвореного органу (далі – російською мовою) «Совета Министров Донецкой Народной Республики» від 31.08.2018, прийнято так званий «Закон №241-ІНС «О судебной системе Донецкой Народной Республики»», де відповідно до ст. 4 визначено, що (далі – російською мовою) «судебную систему Донецкой Народной Республики составляют Конституционный Суд Донецкой Народной Республики, Верховный Суд Донецкой Народной Республики, Апелляционный суд Донецкой Народной Республики, Арбитражный суд Донецкой Народной Республики, районные, городские, межрайонные суды Донецкой Народной Республики, Военный суд Донецкой Народной Республики, составляющие систему судов общей юрисдикции», які підпорядковуються керівникам «ДНР».

Відповідно до ст. 11 вищезазначеного «Закону №241-ІНС «О судебной системе Донецкой Народной Республики» визначено, що «судьями являются лица, наделенные в соответствии с Конституцией Донецкой Народной Республики и настоящим Законом полномочиями осуществлять правосудие и исполняющие свои обязанности на профессиональной основе».

Відповідно до ст. 22 вищезазначеного «Закону № 241-ІНС «О судебной системе Донецкой Народной Республики» визначено, що «районные, городские, межрайонные суды Донецкой Народной Республики в пределах своей компетенции рассматривают дела в качестве суда первой инстанции и по новым или вновь открывшимся обстоятельствам».

Зазначені незаконні нормативно-правові акти, видані представниками окупаційної влади «ДНР», якими у своїй діяльності керуються судді, що незаконно діють на тимчасово окупованій частині території Донецької області, приймалися всупереч чинного законодавства України, є протиправними та такими, що суперечать основоположним принципам Конституції України та іншим законодавчим актам України.

У свою чергу, громадянка України Коренєва Вікторія Анатоліївна, 21.10.1987 року народження, будучи мешканкою міста Донецька Донецької області, з власної ініціативи вирішила надати допомогу в проведенні підривної діяльності РФ проти України. При цьому остання маючи вищу юридичну освіту, достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади РФ, бажаючи допомогти в проведенні цієї підривної діяльності та зробити свій особистий внесок в утворення та функціонування на тимчасово окупованій території Донецької області системи органів державної влади так званої «ДНР», діючи умисно, керуючись власними переконаннями, за власною ініціативою вирішила вчинити діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України наданні іноземній державі – Російській Федерації та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто вчинити державну зраду.

Реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що виразилось в наданні іноземній державі – Російській Федерації та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, громадянка України Коренєва В.А., 21.10.1987 року народження, на підставі так званого (далі – російською мовою) «Указа Главы Донецкой Народной Республики Захарченко А.В. «О назначении судей» № 119 от 19.05.2017», добровільно була призначена на посаду так званого «судьи Будёновского межрайонного суда города Донецка Донецкой Народной Республики» терміном на 3 роки, та розпочала здійснювати псевдоправосуддя від імені т.зв. «ДНР», а також протиправно приймати і ухвалювати судові рішення.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради, під час виконання своїх обов'язків, покладених на неї невстановленими в ході досудового слідства представниками окупаційної влади РФ в тимчасово окупованій частині Донецькій області, діючи всупереч Конституції України та чинного законодавства України, будучи достовірно обізнаною у тому, що на території Донецької області діє окупаційна влада РФ, основною метою якою є насильницька зміна, повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території і державного кордону України, громадянка України Коренєва В.А., перебуваючи на посаді так званого «судьи Будёновского межрайонного суда города Донецка Донецкой Народной Республики», у приміщенні адміністративної будівлі «Будёновського межрайонного суда города Донецка ДНР», розташованого за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Арктики, буд. 20, використовуючи матеріально-технічну базу суду, власні теоретичні знання і практичні навички, діючи відповідно до прийнятих керівництвом окупаційної влади РФ нормативно правових актів, неодноразово брала участь у засіданнях так званого

«Будёновського межрайонного суда міста Донецька Донецької Народної Республіки» у якості судді при розгляді різного роду судових справ.

Таким чином, громадянка України Корсисва Вікторія Анатоліївна, 21.10.1987 року народження підозрюється у вчиненні державної зради, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що виразилось в наданні іноземній державі – Російській Федерації та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зі від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Відповідно до ст. ст. 2, 65, 68, 73 Конституції України суверенітет України поширюється на всю її територію. Україна є унітарною державою. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України. Кожен зобов'язаний неухильно дотримуватись

Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуватиметься питання про зміну території України.

Відповідно до ст. 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі. Судочинство здійснюється Конституційним Судом України та судами загальної юрисдикції. Судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України.

Відповідно до ст. 125 Конституції України система судів загальної юрисдикції в Україні будується за принципами територіальності і спеціалізації. Найвищим судовим органом у системі судів загальної юрисдикції є Верховний Суд України. Вищими судовими органами спеціалізованих судів є відповідні вищі суди. Відповідно до закону діють апеляційні та місцеві суди. Створення надзвичайних та особливих судів не допускається.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва збройних сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і збройних сил РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та Російської Федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної

зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

Всупереч положенням ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичай війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, вказаним нормам міжнародного гуманітарного права Президент РФ, а також інші представники влади РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Параді з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, 24.02.2022 незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 у зв'язку з військовою агресією РФ проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який у подальшому неодноразово продовжувався, та діє і по нині.

Продовжуючи підривну діяльність проти України, РФ утворила на окупованій території України в Донецькій області федеральні органи державної влади РФ, правоохоронні органи та органи судової системи, органи місцевого самоврядування з метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ та підпорядкування контролю України над цією територією.

На учасників судової системи окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території Донецькій області відповідно до плану спільних злочинних дій покладено наступні обов'язки:

- створення органів судової влади незаконного державного утворення «ДНР» та організація їх діяльності;

- видання нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів судової влади «ДНР»;

- здійснення судочинства не передбаченими законодавством України судовими органами «ДНР».

Відповідно до ст. 1 (далі – російською мовою) «Федерального Закона «О создании судов РФ на территории ДНР и о внесении изменений в отдельные законодательные акты РФ» от 3 апреля 2023 года № 85-ФЗ» на території «ДНР» створено «Буденновський межрайонний суд города Донецка» у відповідності до нікчемних нормативно-правових актів, а саме - «Федерального конституционного закона от 4 октября 2022 года № 5-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта - Донецкой Народной Республики» и со статьей 17 Федерального конституционного закона от 31 декабря 1996 года № 1-ФКЗ «О судебной системе Российской Федерации»».

Відповідно до ст. 2 «Федерального Закона «О создании судов РФ на территории ДНР и о внесении изменений в отдельные законодательные акты РФ» от 3 апреля 2023 года № 85-ФЗ» - «Суды, действовавшие на день принятия в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образования в составе Российской Федерации нового субъекта - Донецкой Народной Республики, продолжают осуществлять правосудие от имени Российской Федерации на указанной территории до определенного в соответствии с решением Пленума Верховного Суда Российской Федерации дня начала деятельности судов, созданных в соответствии со статьей 1 настоящего Федерального закона».

Відповідно до п. 3 ст. 1 «Федерального Закона РФ «О статусе судей в Российской Федерации»» - «Судьями в соответствии с настоящим Законом являются лица, наделенные в конституционном порядке полномочиями осуществлять правосудие и исполняющие свои обязанности на профессиональной основе».

Також, відповідно до ч. 1 ст. 11 «Закона «О судебной системе Донецкой Народной Республики», який прийнятий «Постановлением Народного Совета 31 августа 2018 года» - «Судьями являются лица, наделенные в соответствии с Конституцией Донецкой Народной Республики и настоящим Законом полномочиями осуществлять правосудие и исполняющие свои обязанности на профессиональной основе».

Відповідно до ч. 1 ст. 21 «Федерального конституционного Закона «О судебной системе Российской Федерации»» - «районный суд в пределах своей компетенции рассматривает дела в качестве суда первой и второй инстанции и осуществляет другие полномочия, предусмотренные федеральным конституционным законом».

Також, відповідно до ч. 1 ст. 22 «Закона «О судебной системе Донецкой Народной Республики»» - «районные, городские, межрайонные суды Донецкой Народной Республики в пределах своей компетенции рассматривают дела в качестве суда первой инстанции и по новым или вновь открывшимся обстоятельствам».

Відповідно до п. 4 ст. 1 «Федерального Закона «О создании судов РФ на территории ДНР и о внесении изменений в отдельные законодательные акты РФ» от 3 апреля 2023 года № 85-ФЗ» - юрисдикція «Буденновського межрайонного суда міста Донецька» розповсюджується на територію «Буденновського, Ленінського та Пролетарського районів міста Донецька».

Відповідно до ч. 3 ст. 6 «Закона РФ «О статусе судей в РФ»» - «судьи других федеральных судов общей юрисдикции и арбитражных судов назначаются Президентом Российской Федерации по представлению Председателя Верховного Суда Российской Федерации, которое направляется Президенту Российской Федерации не позднее 30 дней со дня получения от председателя соответствующего суда представления о назначении рекомендуемого лица на должность судьи».

У свою чергу, громадянка України Коренєва Вікторія Анатоліївна 21.10.1987 року народження, маючи вищу юридичну освіту, достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності РФ та її представників проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, розуміючи, що вищевказані нормативні документи є незаконними, оскільки явно прийняті всупереч Конституції України та чинного законодавства України, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Донецька, діючи умисно, керуючись власними переконаннями та ідеологічними мотивами, за власною ініціативою вирішила вчинити діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі – Російській Федерації та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, тобто вчинити державну зраду в умовах воєнного стану.

Реалізуючи свій злочинний умисел на вчинення державної зради, в умовах воєнного стану, громадянка України Коренєва Вікторія Анатоліївна 21.10.1987 року народження, з метою мати можливість надавати допомогу РФ та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, в умовах воєнного стану, на підставі Закону РФ «Про статус суддів» та інших нікчемних нормативно-правових актів т.зв. «ДНР», взяла участь у проведенні конкурсу на посаду т.зв. «судьи Буденновского межрайонного суда города Донецка ДНР».

За результатами проведеного державними органами РФ конкурсу, «Указом Президента РФ № 607 от 14.08.2023» Коренєву Вікторію Анатоліївну, 21.10.1987 року народження, було добровільно призначено на посаду так званого «судьи Буденновского межрайонного суда города Донецка ДНР», яку остання обіймає по теперішній час.

Таким чином, Коренєва Вікторія Анатоліївна 21.10.1987 року народження, реалізуючи злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради в умовах воєнного стану, 14.08.2023 розпочала виконання службових обов'язків на посаді так званого «судьи Буденновского межрайонного суда города Донецка ДНР», у приміщенні адміністративної будівлі Буденнівського районного суду міста Донецька, розташованого за

адресою: місто Донецьк, Буденівський район, вул. Арктики, буд. 20, використовуючи матеріально-технічну базу суду, власні теоретичні знання і практичні навички, діючи відповідно до прийнятих керівництвом окупаційної влади РФ нормативно-правових актів, тим самим надає іноземній державі – Російській Федерації та її представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України.

Перебуваючи на посаді так званого «судьи Буденновского межрайонного суда города Донецка ДНР» та діючи відповідно до прийнятих керівництвом окупаційної влади РФ нормативно-правових актів, Корсєва В.А. неодноразово брала участь у засіданнях так званого «Буденновского межрайонного суда города Донецка ДНР» та ухвалювала рішення у якості судді при розляді цивільних справ.

Таким чином, громадянка України Корсєва Вікторія Анатоліївна 21.10.1987 року народження підозрюється у державній зраді, вчиненій в умовах воєнного стану, тобто діянні, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі – Російській Федерації та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, громадянка України Корсєва Вікторія Анатоліївна 21.10.1987 року народження, своїми умисними діями, які виразились у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території, вчинила злочин за наступних обставин.

Так, громадянка України Корсєва Вікторія Анатоліївна 21.10.1987 року народження, будучи мешканкою міста Донецька Донецької області, маючи вищу юридичну освіту, достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності РФ та її представників проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, розуміючи, що вищевказані нормативні документи є незаконними, оскільки явно прийняті всупереч Конституції України та чинного законодавства України, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Донецька, діючи умисно, керуючись власними переконаннями, за власною ініціативою, добровільно надала окупаційній владі РФ згоду на співпрацю та зайняла посаду в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Реалізуючи свій злочинний умисел на зайняття посади в незаконних судових органах та співпрацю із представниками окупаційної адміністрації, громадянка України Корсєва Вікторія Анатоліївна 21.10.1987 року народження, з метою мати можливість надавати допомогу РФ та її представникам, на підставі Закону РФ «Про статус суддів» та інших нікчемних нормативно-правових актів т.зв. «ДНР», взяла участь у проведенні конкурсу на

посаду так званого «судьи Буденновского межрайонного суда города Донецка ДНР».

За результатами проведеного державними органами РФ конкурсу, «Указом Президента РФ № 607 от 14.08.2023», Корсєву Вікторію Анатоліївну 21.10.1987 року народження, добровільно було призначено на посаду так званого «судьи Буденновского межрайонного суда города Донецка ДНР», яку остання обіймає по теперішній час.

Таким чином, Корсєва Вікторія Анатоліївна 21.10.1987 року народження, реалізуючи злочинний умисел, спрямований на зайняття посади в незаконних судових органах та співпрацю із представниками окупаційної адміністрації, 14.08.2023 розпочала виконання службових обов'язків на посаді так званого «судьи Буденновского межрайонного суда города Донецка ДНР», у приміщенні адміністративної будівлі Будьоннівського районного суду міста Донецька, розташованого за адресою: місто Донецьк, Будьоннівський район, вул. Арктики, буд. 20, при цьому використовуючи матеріально-технічну базу суду, власні теоретичні знання і практичні навички, діючи відповідно до прийнятих керівництвом окупаційної влади РФ нормативно-правових актів, неодноразово брала участь у засіданнях «Буденновского межрайонного суда города Донецка ДНР» та ухвалювала рішення у якості судді при розгляді цивільних справ.

Таким чином, Корсєва Вікторія Анатоліївна 21.10.1987 підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

Олена РУМЯНЦЕВА

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні

«26» лютого 2025 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилось;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана:

«___» год. «___» хвилин «___» лютого 2025 року

Захисник:

«___» год. «___» хвилин «___» лютого 2025 року

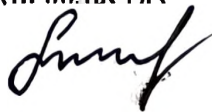
Повідомлення про підозру здійснив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

підполковник юстиції

Олена РУМЯНЦЕВА